

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

5/23

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč

Kdyby hospodář věděl...

Drazí přátelé,

nedávno se četlo při mši svaté evangelium takové adventní, nabádající k bdělosti: *Kdyby hospodář (oikodespótés) věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, bděl by a nedovolil by mu se prokopat do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.*

Jistě, ten příměr je určen Ježíšovým učedníkům, a to jsme také my. I tak něco z toho hospodáře v sobě mít máme, především se těšit a připravovat. Zase se mi vybavuje z jedné adventní písně: *Krista čtvero přístí, Písmo svaté jistí, nejprvnější v těle, druhé v duši celé, třetí při skonání, čtvrté o vzkříšení*; a o tom Ježíš mluví, že se s ním můžeme setkat hned, svátostně, bytostně, i na našem konci. A tak jsme opravdu jak ten hospodář, který také ze svých bohatých zásob vynáší věci nové i staré (nova et vetera), a především bdí, vždyť podobnosti s Ježíšovou dobou a znamením času máme kolem sebe. I v tom, že některé zaběhnuté věci přestávají fungovat, že když už známe téměř všechny odpovědi na život, tak se změní otázky a jsme zase na začátku hledání. Se zahájením školního vyučovacího roku všichni vnímáme, že přišel další čas odpovídat na životní výzvy, poslouchat Učitele Ježíše Krista, být nápomocni získávání nových učedníků (Mt 287,19).

Požehnaný krásný zářijový čas přeje a milost Boží vyprošuje P. Tomáš

Přijetí do katechumenátu a farní den

V neděli 24. září při mši sv. v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje bude 7 žadatelů o křest přijato mezi katechumeny. Jedná se o 4 ženy a 3 muže, kteří se už rok připravují na přijetí svátostí. Abyste se mohli s nimi lépe poznat a přirozeně je přivítat v našem společenství, bude na liturgickou slavnost navazovat Farní den na farní zahradě. O farním dni se více dočtete na str.5.

Promítání fotografií z Lisabonu

Mládež putující na Světové dny mládeže se s námi o své zážitky z Lisabonu podělí na závěr Farního dne. Vyprávění spojené s promítáním fotografií proběhne v neděli 24. září ve 14:30 v kostele sv. Bartoloměje. Článek o setkání najdete už nyní na str. 13.

Noví akolyté ve farnosti

Při poutní mši sv. v kostele sv. Bartoloměje byl uveden do služby pomocníka při podávání sv. přijímání Peter Majerik. Společně s Františkem Traxlerem (který bude do služby uveden v klášterním kostele v neděli 17. září) na jaře absolvoval několikaměsíční formační kurz. Od otce biskupa Jana oba dostali pověření ke službě na tři roky. Už na jaře byl ke stejné službě v kostele sv. Václava pověřen Lukáš Kánský.

Poutní mše svatá v Kokešově

V neděli 17. září v 15:00 jste zváni na již tradiční poutní mši svatou do Kokešova.

Adorace za účastníky kurzu Alfa

Od 21. září bude každý čtvrtek v době od 18:45 do 20:30 v kostele sv. Bartoloměje probíhat tichá adorace za účastníky kurzu Alfa. Bez duchovní podpory nejde dělat žádné dobré dílo, natož evangelizační. Prosím vás tedy, abyste přijali pozvání a alespoň jednou za podzim se přišli pomodlit. Zapsat se můžete do seznamu na webových stránkách nebo v kostele na stolku. Smyslem této adorace je modlit se za lidi, kteří touží po křtu a duchovně podpořit doprovázející tým Alfy. Adorace má též v nás samotných posílit vědomí svého osobního podílu na společném úkolu evangelizace, do kterého se zapojujeme každý různým způsobem, tedy i modlitbou. Navíc čas strávený v blízkosti našeho Pána proměňuje a posvěcuje i náš vlastní život. Informace o kurzu Alfa a způsobu zapojení najdete též na str. 4.

Farní pouť na Svatý Kopeček

Jednou z příležitostí, jak se více poznat a prožít spolu čas i mimo kostel, jsou farní poutě. Tentokrát otec Piotr s Pavlou Pecnovou naplánovali na sobotu 30. září cestu na významné moravské poutní místo. Více informací naleznete na str. 6.

Biřmování a večer chval

V neděli 8. října zavítá do naší farnosti diecézní biskup Jan Vokál, aby 10 mladým a 3 starším lidem udělil při mši sv. v kostele sv. Bartoloměje v 9:00 svátost biřmování. Protože udělování této svátosti a návštěva diecézního biskupa je výjimečná událost, pro celou farnost je vhodné ji prožít společně. Proto tuto neděli nebude dětská mše sv. v klášterním kostele. Bezprostřední duchovní přípravou pro biřmovance, jejich rodiče i naši farnost bude sobotní modlitba chval, která začne v sobotu 7. října v 19:00 v kostele sv. Bartoloměje.

Sbírka na Salesiánské centrum Pardubice

V neděli 24. září proběhne ve všech kostelích pardubické farnosti a ve farnostech z Pardubic spravovaných sbírka na rekonstrukci salesiánského domu a kostela sv. Václava. Salesiáni v Pardubicích působí od 30. let minulého století a stavba 80 let stará si žádá obnovu. Rekonstrukci financuje Salesiánská provincie Praha, místní komunita salesiánů sbírá prostředky na vybavení celé budovy. Využijme příležitost podpořit dobré dílo, které bude v budoucnu sloužit také našim dětem či nám samotným. Přispět můžete i na transparentní účet 2102157622/2010. Více informací o rekonstrukci najdete na webu rekonstrukce: <https://salesianipardubice.cz/prestavba/>

Povídání otce Tomáše o Sardinii

Otec Tomáš Kvasnička strávil svou dovolenou na Sardinii, kterou poznával ze sedla kola. Pokud se chcete podívat na krásné fotografie a vyslechnout jeho vyprávění z cesty, přijďte v úterý 3. října v 19:00 do farního sálu.

Výuka náboženství

Od třetího týdne v září začíná výuka náboženství – úterý a čtvrtek na faře a v pátek u salesiánů. Rozpis a přihlášku naleznete na webových stránkách farnosti či salesiánů.

Úřední hodiny ve farní kanceláři

Od září se upravují úřední hodiny na faře. Jistota přítomnosti pastorační asistentky Pavly Bednářové bude v úterý až čtvrtek od 9 do 11 hodin a ve středu i v odpoledních hodinách od 14 do 16 hodin. Neznamená to však, že nemůžete přijít do farní kanceláře i v jinou dobu. Pavla pracuje každý den, ale jiné povinnosti jí nemusí dovolit být stále na faře. Setkání s kněžími, prosím, domlouvejte raději vždy předem telefonicky. Děkujeme za pochopení.

Zapisování intencí na mše svaté

Prázdninová zkušenost ukázala, že je možné i (pro vás) výhodné zapisovat si intence pro více měsíců najednou. Proto bude od 18. září možné nechat si zapsat intence na další tři měsíce, tedy do konce kalendářního roku.

Pořad bohoslužeb

Od měsíce října budou opět ve všední dny polední mše sv. v kostele sv. Jana Křtitele. Ve středu začnou studentské mše sv. od 19:00. Všechny večerní mše sv. ve všední dny zůstávají v kostele sv. Bartoloměje krom čtvrtka, kdy nebude mše svatá sloužena. Ve Svítkově bude od října pravidelně každý týden mše sv. v sobotu od 16:30.

Kurz Samuel

Už potřetí proběhne v letošním roce v Pardubicích na faře Kurz Samuel určený pro svobodné mladé lidi (18–30 let) z diecéze, toužící po prohloubení duchovního života a hledání svého životního poslání. Kurz začíná v polovině října. Více informací a přihlášku naleznete na webových stránkách diecéze

www.bihk.cz/aktuality/zpravy/kurz-samuel-jiz-po-treti-13615

Diecézní setkání seniorů

Senioři z diecéze se setkají v Hradci Králové v pátek 29. září. Setkání začíná mší svatou v 10:00 v kostele Nanebevzetí Panny Marie a následně až do odpoledních hodin pokračuje v Novém Adalbertinu. Na program je kromě jiného beseda s P. Marianem Pospěchou, moderátorem TV NOE nebo hercem Miloněm Čepelkou. Na setkání je nutné se přihlásit elektronicky nebo telefonicky. Uzávěrka přihlášek je 27. září.

Aktuálně

Jubilant jáhen Karel Kylar

Ne každému je možné gratulovat k životnímu jubileu ve farním zpravodaji. Občas je však na místě někoho zmínit a popřát. Jedním z takových lidí je náš dlouholetý jáhen Karel Kylar, který 19. září oslaví 70 let života.

V Pardubicích žije od roku 1979, kdy se oženil s manželkou Olgou. Ve farnosti byl vždy aktivní, a proto byl po revoluci otcem Karlem Moravcem vyzván, zda by nechtěl být trvalým jáhnem. Doplnil si vzdělání na fakultě a v roce 1992 byl otcem biskupem Karlem Otčenáškem vysvěcen na jáhna. Ve farní kanceláři léta připravoval snoubence k přijetí svátosti manželství, rodiče ke křtu dětí, vedl administrativu farnosti a samozřejmě sloužil u oltáře, oddával, křtil a hlásal Boží slovo.

I když v roce 2017 odešel do důchodu, je stále aktivním jáhnem, který slouží při rozloučeních v krematoriu, navštěvuje nemocné, pomáhá při setkáních seniorů, zajímá se o dění ve farnosti i v církvi a věrně slouží u oltáře.

Milý Karle, děkujeme Ti za Tvoji víru, obětavou a vytrvalou službu, hezký vztah s manželkou a dětmi a vyprošujeme Ti Boží požehnání, pevné zdraví, radost z víry, vděčnost za život a sílu pomáhat tam, kde bude potřeba. Za Tvůj život a službu společně poděkujeme při mši sv. v neděli 24. září v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje.

• *P. Jan Uhlíř*

Kurz Alfa

Důležitou událostí celé naší farnosti je konání podzimního kurzu Alfa.

Každý může být součástí, ať už jakýmkoliv způsobem. Můžeme někoho pozvat k pomoci s občerstvením, k účasti na adoraci či k modlitbě za všechny hledající.

Každé setkání má několik částí a jednou z nich je lehká večeře. Máte-li chuť pomoci s přípravou občerstvení na nějaký večer, přihlaste se, prosím, Pavle Pecnové na e-mail ppecnova@seznam.cz. Předem moc děkujeme.

Během kurzu budou probíhat každý čtvrtek také adorace v kostele sv. Bartoloměje. Můžete se tedy zapojit i touto formou a svěřit účastníky a průběh kurzu v modlitbě Bohu.

Další informace k Alfě a přihlašovací formulář naleznete na stránkách naší farnosti.

• *Za přípravný tým Zuzana Kalivodová*

Farní den – neděle 24. září

Již léta jsme měli možnost se společně sejít v červnu na zahradní slavnosti. Letošní rok to nevyšlo, proto si vše vynahradíme v neděli 24. září.

Společné setkání začneme mší sv. v 9:00 v kostele sv. Bartoloměje, při které přivítáme nové katechumeny. Po mši sv. se přesuneme na farní zahradu na kávu a něco sladkého a po příchodu farníků z klášterního kostela společně poobědváme. Během setkání nám zazpívá kapela Šimon Family Band. Název odkazuje na rodinu Šimonových z Kralup nad Vltavou, která má své kořeny v naší farnosti – maminka Terežka roz. Šlégrová je mnohým jistě známá. Farní den vyvrcholí v kostele sv. Bartoloměje promítáním fotografií a vyprávěním mládeže o Světových dnech mládeže v Lisabonu.

Přibližný časový harmonogram:

- 09:00 mše sv. v kostele sv. Bartoloměje
- 10:30 káva a sladkosti na farní zahradě
- 11:30 modlitba a společný oběd
- 12:30 vystoupení kapely Šimon Family Band prokládané mluveným slovem a vzpomínáním farníků (moderuje P. Jan Uhlíř)
- 14:30 Promítání a vyprávění z Lisabonu

Každá taková akce vyžaduje přípravu a je nezbytná pomoc mnoha lidí. Bude potřeba postavit stany, donést stoly a židle, točit pivo a limonádu, péci palačinky, přinést dostatek sladkých a slaných dobrot na společný stůl, vařit kávu, udržovat čistotu. Pokud byste mohli pomoci, přihlaste se prosím u **Pavly Pecnové** (tel.: **604 737 790**, **ppecnova@seznam.cz**). Budeme rádi za každou pomoc. VŠICHNI jste srdečně zváni na farní den, abychom se mohli potkat, poznat, popovídat, pobavit a také pobýt s našimi duchovními otci i při jiné příležitosti, než je mše svatá. Za jakékoli přiložení ruky ke společnému dílu předem velice děkujeme.

• *Pavla Pecnová*

Farní pouť – sobota 30.9.

Jak již bylo zmíněno v minulém zpravodaji, naše tradiční podzimní pouť bude tentokrát mířit na Moravu a to na Svatý Kopeček u Olomouce. Je to sice destinace vzdálenější, než na jaké jsme byli dosud zvyklí, ale věříme, že to nebude na překážku. V 11:00 bude sloužena mše svatá v bazilice Navštívení Panny Marie, která je poctěna titulem „bazilika minor“. Po mši svaté a prohlídce baziliky bude následovat polední občerstvení ve farním centru. Po tomto odpočinku odjedeme do Olomouce, abychom si prohlédli katedrálu sv. Václava (zvanou též dóm sv. Václava) a poté i Horní náměstí se sloupem Nejsvětější Trojice (UNESCO) a olomouckým orlojem.

Autobus bude odjíždět v sobotu 30. 9. v 7:30 ze zastávky před KB (u kostela sv. Bartoloměje), návrat počítáme kolem 19:00. Toto naše farní putování je otevřené pro všechny, i pro rodiny s dětmi, které mohou jet autem a odpolední program si upravit dle svého – třeba návštěvou zoologické zahrady, která je na Svatém Kopečku. Na pouť je třeba se přihlásit, a to přes webové stránky farnosti nebo vyplněním přihlášky v kostele (na stolku pod kůrem), případně v kanceláři na faře. Pokud pojedete autem a budete přítomni na společném občerstvení - obědě, je třeba tuto informaci dát vědět na farní e-mail: **farpar@volny.cz**

• *Pavla Pecnová*

Požehnání zvoničky v obci Dřenice

Dne 1. října 2023 v 15:00 bude slavnostně požehnána zrenovovaná zvonička na návsi v obci Dřenice. Přijedte na malý výlet, srdečně vás zveme ke společné modlitbě.

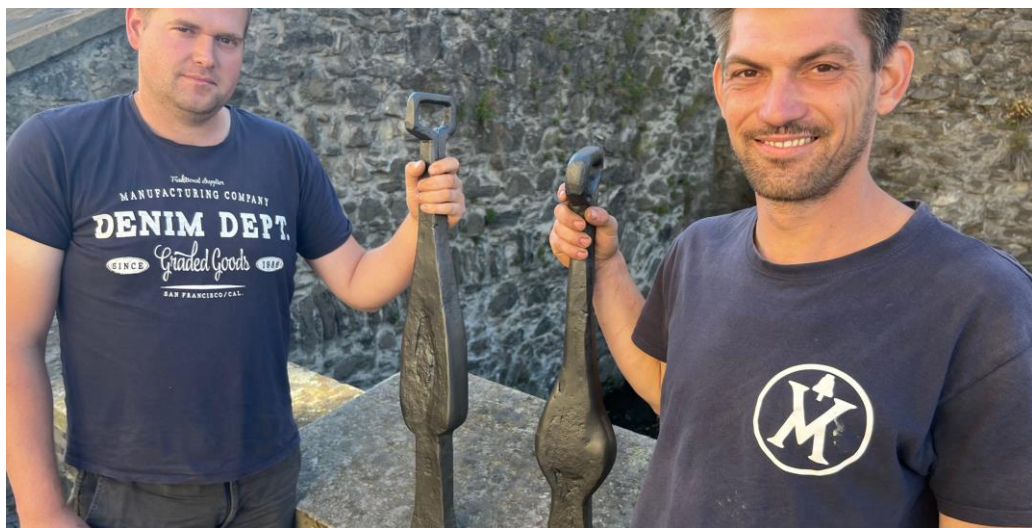
• *Šislerovi*

O opravě zvonů v Pardubičkách

Dobří lidé,

ti z vás, kteří pravidelně navštěvují nedělní odpolední mše svaté u sv. Jiljí, si jistě všimli, že v posledních měsících nepřichází za vyzvánění zvonů. Samozřejmě, má to svůj důvod – na zvonech probíhají opravy, během nichž byla od obou zvonů dočasně odejmuta srdce, která v současné době dlí ve zvonářské dílně. Prohlídka zvonice odborníkem totiž prokázala, že srdce obou zvonů jsou podvěšena. Při této závadě nedochází k úderu do zvonu pěstí srdce, ale jeho dřikem, což může mít za následek vyštípnutí hrany zvonu, nebo dokonce jeho puknutí. Naštěstí se závady podařilo podchytit dříve, než došlo k nenávratnému poškození některého ze zvonů. Aby se předešlo škodě, musí být vyměněny kožené řemeny a spony, na nichž jsou srdce zvonů zavěšena. Nové řemeny, kontrola zvonů, kovářské a brusné práce na srdcích a další náklady na údržbu zdejších zvonů vyjdou na celkovou částku 26 000 korun.

Budeme si vážit, když přispějete svým darem na opravu vzácných zvonů, které mají zvláštní příběhy. Číslo účtu je 1224496329/0800. Starší z nich byl odlit v roce 1483 a ve zdejší zvonici přečkal i hektické období světových válek, při nichž byly z této zvonice dva další zvony svěšeny a odvezeny. Menší z nich – umíráček – se již nevrátil, patrně byl roztaven, ale větší z odvezených zvonů – vyhotovený roku 1633 – byl jako jeden z mála československých rekvírovaných zvonů v 50. letech přepraven z Hamburku a navrácen na své místo, a to díky iniciativě varhaníka pana Hergeta. Dodnes na sobě nese památku na svoji dlouhou cestu, a to červený nápis Pardubičky na svém povrchu. Zdejší zvony vypráví pozoruhodné příběhy. Zachovejme je pro další generace.

• *Jakub Milski, zvoník od sv. Jiljí*

Farnost zdědila rodinný dům

Nestává se už tak často, aby někdo věnoval farnosti nějaký majetek. Pan Karel Pospíšil, bydlící v ulici V Ráji, nechal v roce 2012 sepsat u notáře závět a odkázal farnosti Pardubice svůj rodinný dům. O tomto jeho záměru nikdo nevěděl. Pan Pospíšil zemřel 5. 5. 2022 v Pardubicích. Snažil jsem se o něm zpětně něco zjistit, ale nikdo ho ve farnosti prakticky neznal. S příbuznými jsem domluvený, že mi v září ukáží alespoň místo jeho odpočinku na místním hřbitově. Zděděný dům je velmi zchátralý, a tak bude otázkou pro ekonomickou radu farnosti, jak s nabytým majetkem v budoucnu naložíme. V minulosti bylo běžné, že svobodní či bezdětní lidé věnovali majetek církvi či charitativní organizaci. Očekávali, že na ně bude někdo i po smrti pamatovat v modlitbě. Chtěl bych vás o totéž poprosit i v tomto případě. Pomodleme se za spásu pana Pospíšila. Je to pro nás neznámý dobrodinec, který na nás pamatoval za svého života. Vzpomeňme na něho alespoň po jeho smrti. Mše sv. za něho bude sloužena ve středu 13. 9. 2023.

• *P. Jan Uhlíř*

Svatováclavský koncert v Mikulovicích

Svatý Václav může být naším vzorem i v době 21. století svou vírou, moudrostí, laskavostí a pokorou... Srdečně vás zveme na Svatojáclavský koncert do kostela sv. Václava v Mikulovicích dne 1. 10. 2023 od 18:00, kde vystoupí pěvecké sbory Slavoj Chrudim a Rubeš Chrast pod vedením sbormistra Zdeňka Kudrny a za klavírního doprovodu Petra Hostinského. Před koncertem od 16:30 do 17:30 je možné se rozhlédnout z kostelní věže, která bývá přístupná pouze jednou ročně.

• *Kateřina Němcová za farnost a obec Mikulovice*

Hora tří světél v kostele sv. Bartoloměje

V pátek 22. září se v kostele sv. Bartoloměje uskuteční mimořádný koncert Chlapeckého sboru BONIFANTES a maďarského dětského sboru CANTEMUS. Součástí koncertu bude provedení kantáty Hora tří světél Bohuslava Martinů. CANTEMUS patří k nejlepším evropským dětským sborům, získal řadu ocenění na světových soutěžích. Jako host Chlapeckého sboru BONIFANTES se v rámci Sborových slavností představí se svým nejlepším duchovním repertoárem. Hlavní skladbou večera bude Hora tří světél Bohuslava Martinů. Skladba fascinujícím způsobem zobrazuje život a úděl Ježíše Krista od jeho narození po ukřižování.

Koncert začíná v 18 hodin, vstupenky budou k dispozici na místě.

• *Jan Míšek*

Příprava na život v manželství

Zajímá vás, jak efektivně využít čas známosti? Všechny dvojice, které si uvědomují náročnost partnerského soužití a chtějí si zvýšit šanci na dlouhodobě plnohodnotný společný život, preventivně se vyvarovat zbytečných komplikací, ujasnit si správnost své volby a připravit se trochu důkladněji na společný život v manželství a v rodině, zveme na kurzy Přípravy na život v manželství.

V Pardubicích máte možnost vybrat si ze dvou kurzů a to:

a) u manželů Věry a Ladislava Traxlerových, kteří letošní kurz začínají 8. 10. 2023 v 15:30. Kurz bude probíhat na adrese: MUDr. Ducháčkové 359, Pardubice – Pardubičky. Blíže se domluvte na tel. **608 449 866**, email: **crhk@volny.cz**

b) u manželů Veroniky a Marka Demlových, kde je možné termín i způsob setkání domluvit individuálně. Blíže se domluvte na tel. **777 020 192**, e-mail: **veronikademlova@tiscali.cz**

• *Pavla Bednářová*

Charita

Charitní Pouť lidí dobré vůle – pěšky, na kole, autobusem i online

Oblastní charita Pardubice srdečně zve na pěší a cyklistickou Poutě lidí dobré vůle za umírající, nemocné a trpící do poutního chrámu Panny Marie Pomocné na Chlumku v Luži 16. září. Pro zájemce bude vypraven také autobus z Pardubic a Chrudimi.

Mše svatá, kterou bude celebrovat generální vikář královéhradecké diecéze Jan Paseka, bude přenášena také živě na YouTube kanálu pardubické Charity pro ty, kteří se z různých důvodů nemohou pouti účastnit osobně. Těšit se můžete na koncert smíšeného pěveckého sboru Salvátor pod vedením Tomáše Židka. Pro poutníky je tradičně připraveno občerstvení. Poutě konaná v rámci celorepublikového Dne Charity je jednou z akcí, kterou pardubická Charita upozorňuje na potřebu péče o seniory, nemocné, umírající a jejich blízké. Jak řekla Marie Hubálková, ředitelka pardubické Charity: „Jsem vděčná za široké společenství kolem naší Charity.

Nejen za zaměstnance – lékaře, sestry, pečovatelky, sociální pracovníky, ale za všechny, kteří nás podporují dobrovolnicky, finančně, modlitbou. Jsem moc ráda, že se budeme moci již popáté společně potkat na charitní pouti. Pro poskytování laskavé a empatické péče si jdeme vyprosit Boží požehnání. S důvěrou odevzdáváme Bohu také naše náročné plány do budoucna, abychom byli připraveni se stárnutím populace být nadále jistotou pro ty, kteří naši pomoc potřebují.“

Den otevřených dveří ve Službách pro pěstouny

V rámci Týdne pro pěstounství vás zveme na Den otevřených dveří 21. 9. 2023 od 13:00 do 17:00 hodin do střediska Služeb pro pěstouny, Češkova 1247, 530 02 Pardubice. Den otevřených dveří je určen pro zájemce o náhradní rodinnou péči, pěstouny i širokou veřejnost. Rádi vás seznámíme s principy náhradní rodinné péče, poskytneme vám informace o naší službě, pořádaných aktivitách a ukážeme vám prostory střediska. V případě jakýchkoliv dotazů se neváhejte obrátit na tel. 733 161 620.

Den otevřených dveří na faře v Mikulovicích v Ambulantních odlehčovacích službách

Na Den Charity u příležitosti svátku sv. Vincenta z Pauly vás pracovníci Ambulantních odlehčovacích služeb rádi provedou po středisku, které je umístěno v prostorách fary v Mikulovicích a přiblíží péči o klienty. Těšíme se na vás 27. září od 16 do 17 hodin.

Školka pro seniory se neříká...

Na faře v Mikulovicích pardubická Charita pečuje o vaše blízké ve všední dny až deset hodin denně. Paní Pavla patří do takzvané sendvičové generace, chodí do zaměstnání, stará se o své dvě odrůstající děti a pomáhá svým stárnoucím rodičům. Nákup, návštěva, pomoc na zahradě, několikrát za rok větší úklid. Obvyklé věci, nic, co by, jak sama říká, nezvládla nebo dělala nerada a jen s vypětím sil.

„Svoje rodiče mám přeci ráda a jsem jim za mnohé vděčná...“

Tatínek je po operaci kyčle, hůř chodí, má problémy se srdcem. Na mamince jsou přibývající roky také znát a k jejím vlastním zdravotním komplikacím se nově přidalo také zapomínání a snížená schopnost poradit si s dříve běžnými činnostmi. Podezření na Alzheimerovu nemoc lékař v gerontologické ambulanci bohužel potvrdil. V rámci svých omezených možností některé domácí povinnosti převzal tatínek a dceřina pomoc rodičům byla postupně stále intenzivnější. Paní Pavla mnohokrát zůstávala u rodičů přes noc či na víkendy. Ukázalo se, že mamčin stav vyžaduje neustálou přítomnost někoho blízkého, postupně se přidaly také problémy s orientací a stabilitou. Všichni, kdo se dlouhodobě starají o své blízké, vědí, jak taková péče může být náročná a každý z nás má také vlastní hranice sil – psychických i fyzických. To postupně poznávala i paní Pavla a její tatínek, kterého navíc čekal plánovaný zákrok v nemocnici. „Ne, opravdu nemůžu, musím k mámě,“ byla její odpověď do telefonu kamarádce, která jí zvala na návštěvu.

Po vysvětlení situace si ještě povzdechla: „Kdybych si tak mohla na chvíli odpočinout, všechno prostě chvíli nechat plavat...“ Naštěstí kamarádka věděla... Od známých v podobné situaci věděla, že v Mikulovicích funguje „něco jako školka pro seniory“.

Paní Pavla zavolala do pardubické Charity. Z Ambulantních odlehčovacích služeb přijel pan Havlík na takzvané sociální šetření, které vždy předchází přijetí klientů do služeb a je důležité pro dobré individuální nastavení péče. Po počátečních obavách z nového prostředí jsou dnes všichni - maminka, tatínek i paní Pavla - spokojeni. Třikrát týdně pro maminku přijíždí charitní svozové auto, které ji odpoledne zase vozí domů. Mezi služby, které si rodina tzv. nasmlouvala, patří i hygiena, sprchování či podání jídla. „Opravdu se nám ulevilo – „odlehčilo“, část péče přebraly pečovatelky v Mikulovicích a maminka sem navíc jezdí moc ráda,“ říká paní Pavla a zdůrazňuje: „To nejdůležitější pro nás všechny je, že maminka se vrací domů, do prostředí, které má ráda.“ „Ale školka se prý neříká... Tedy neříká to vstřícný mikulovický personál s ohledem na důstojnost každého klienta. Ať už mikulovické odlehčovací služby nazývám v legraci jakkoliv, jsem za ně moc ráda,“ dodává s úsměvem paní Pavla. Ambulantní středisko odlehčovacích služeb Červánky v Mikulovicích nabízí péči o seniory a nemocné každý všední den od 7 do 17 hodin. Bezplatnou dopravu z domova klienta do střediska a zpět zajišťuje pardubická Charita speciálně upravenými svozovými automobily pro přepravu osob s pohybovým omezením včetně lidí na invalidním vozíku.

Služby jsou určeny klientům od 19 let věku, většinu klientů tu tvoří senioři a osoby se ztíženou soběstačností. Středisko zajišťuje kompletní péči o klienty – pomoc s osobní hygienou, při použití WC, péči o vlasy a nehty, pomoc při podávání jídla (snídaně, svačiny, oběd), s oblékáním a používáním speciálních pomůcek, při přesunu na lůžko a vozík a při samostatném pohybu v areálu střediska i při procházkách. V případě potřeby do střediska zajíždějí zdravotní sestry charitní Domácí zdravotní péče. Pro klienty je připravena také oddělená místnost s lůžky pro odpočinek během dne. Na mikulovické faře nezapomínají ani na kulturní programy a společenské hry. Zájemci se mohou účastnit každý týden mše svaté přímo na středisku. Klientům se tu věnují individuálně, nabízejí procházky i pobyt v příjemném venkovním prostředí střediska. V programu nechybí ani aktivizační a terapeutické činnosti, podpora motorických, psychických a sociálních dovedností, pravidelné společné zpívání, hry či výtvarné tvoření.

• *Jan Lohynský*

Studenti Konzervatoře Pardubice podpoří Charitu

Rádi bychom vás srdečně pozvali na Benefiční koncert talentů Konzervatoře Pardubice, který se uskuteční 25. 9. od 19 hodin v Sukově síni Domu hudby.

Akce je věnována dárcům, podporovatelům i široké veřejnosti jako projev díky za jejich štědrost a nepostradatelnou podporu. Výtěžek podpoří vybudování nového zázemí pro mobilní hospic – to bude sloužit našemu týmu pečujícímu o umírající a nevléčitelně nemocné v prostředí jejich domova. Cílem akce je nejen nabídnout vám vzrušující hudební zážitek a zároveň podpořit mobilní hospic, ale také seznámit veřejnost s myšlenkou hospicové péče. Jsme rádi, že pardubická konzervatoř nabídla své prostory a mladí žáci se rozhodli propojit svůj talent a umění s pomocí těm, kteří to potřebují.

Vystoupí varhaník Adam Suk z Dražkovic, který má na kontě své první CD a ve svém mladém věku je nositelem řady ocenění z českých i zahraničních soutěží. Na koncert přizval další talentované spolužáky – jmenovitě Michaela Stehna (trubka) a Martina Zdvihala (housle), které doprovodí na klavír Nikola Valentová. Záštitu nad koncertem převzal Ing. Roman Línek, MBA., náměstek hejtmana Pardubického kraje. Benefiční akce je zajímavá také tím, že se nám podařilo s projektem uspět u Nadace Divoké husy, která zdvojnásobí výtěžek až do výše 60 000 Kč – takže každý příspěvek pomůže dvojnásob. Pro pardubickou Charitu je to velká šance získat prostředky k vybudování zázemí pro mobilní hospic, neboť stávající prostory jsou pro naši činnost dlouhodobě nevyhovující.

Vstupenky za zvýhodněnou cenu můžete zakoupit v Turistickém informačním centru (Třída Míru) nebo v sídle Charity (V Ráji 732). K dispozici jsou také na webu www.ticketportal.cz. Případná rezervace je možná na tel. čísle 737 488 753. Pro studenty nabízíme vstupenky za symbolických 100 Kč, pokud se při zakoupení prokážou platným indexem. Budeme rádi, když svou účastí podpoříte tyto nadějně umělce a zároveň nám tak pomůžete vybudovat zázemí pro náš tým mobilní hospicové péče. Těšíme se na setkání.

Tadeáš Kouřil, fundraising a péče o dárce
tkouril@charitapardubice.cz, 737 488 753.

Napsali jste

Poutní pobožnost u kaple sv. Anny

Již tradiční poutní pobožnost k uctění památky svatých Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie a prarodičů Ježíše Krista, se konala 30. července 2023 v kapli sv. Anny. Před třemi roky vyhlásil papež František ke slavení tohoto svátku Světový den prarodičů a seniorů a měl by být příležitostí setkání mladých a starých lidí.

Pobožnost vedl pan arciděkan P. Jan Uhlíř, pro něhož to bylo první seznámení s touto tradicí v Pardubicích a byl mile překvapen hojnou účastí poutníků. Netušil, že na tak malý prostor musí být instalováno ozvučení, ale sám se přesvědčil, že kvůli blízkosti vlakové rychlodráhy je zcela nezbytné. Po skončení liturgické části pobožnosti následovala promluva.

Úvodem připomněl blížící se Světové dny mládeže v Lisabonu a jejich motto: „Odvážná cesta Mariina, kdy spěchala za těhotnou Alžbětou do judských hor“ a navázal na toto setkání P. Marie a její velebení a vděčnost Bohu. Její odvaha, pokora a vděčnost Bohu jsou pro nás příkladem. Křesťané znají svoji cestu a cíl a Bůh, který je stále s námi, je stále připraven nám na této cestě životem pomáhat. Je na nás, zda a v jaké míře vložíme důvěru v Boží lásku. A zejména nemáme zapomínat na své rodiče a prarodiče, na jejich lásku a víru, kterou nám předávali. Jejich oběti a modlitby jsou nenahraditelné.

V závěru pobožnosti poděkoval otec Jan panu Hájkovi, restaurátorovi a majiteli kaple sv. Anny, za možnost konání těchto pobožností (letos již počtrnácté!) a také za pohoštění a občerstvení, které připravila rodina p. Hájka.

Po skončení poutní pobožnosti jsme obdrželi svátostné požehnání.

Bohu díky za vše!

• *J. Čihulová*

Letos v létě se od 25. 7. do 6. 8. uskutečnilo Světové setkání mládeže v Portugalsku

Z naší farnosti nás letělo do Portugalska celkem 26 v různých skupinkách, různými letadly, v různé dny, ale většina docestovala již na předprogram Světových dnů mládeže – Dny v Diecézi, který se uskutečnil v posledním červencovém týdnu. Pro poutníky z České republiky byl přichystán v Portu, v druhém největším městě Portugalska. Konkrétně my z pardubické farnosti jsme byli ubytováni v městečku Esmoriz – v tělocvičně. Každé ráno jsme s místními začali společnou modlitbou s jejich panem farářem. Poté jsme se rozdělili do skupin a vydávali se poznávat místní portugalskou kulturu, přírodu a odvážnější z nás i ledový oceán.

Vyvrcholením Dnů v Diecézi byla společná mše s portským biskupem G. Ruzzem, která se konala v sobotu 29. 7. v přístavním parku. Zde se sešlo přibližně šestnáct tisíc poutníků a my tak měli možnost prožít mši svatou v příjemné atmosféře. Celou bohoslužbu doprovázel portský orchestr, který jí dodal nezapomenutelný dojem.

Dalším silným momentem byla závěrečná mše s esmorizskými místními, jež probíhala v rodinném duchu, na památku jsme všichni od místních dostali kříž se znakem světových dnů, růžencem a mušlí. 1. srpna začaly samotné Světové dny mládeže, na které jsme se přesunuli vlakem či autobusem za poutníky z celého světa do Lisabonu, abychom zde prohlubovali svoji víru a radost z Pána, společně se připravili na vigilii a závěrečnou mši svatou se Svatým otcem. Každé ráno jsme začali s otcem Janem společnou modlitbou za vaše prosby a díky z lístečků.

Následně jsme se přesunuli do českého národního centra, kde pro nás byly přichytány katecheze od našich pánů biskupů a společná bohoslužba. Papež František přiletěl do Portugalska již ve středu, spatřit jsme ho mohli poprvé na uvítací mši ve čtvrtek odpoledne. Překrásným okamžikem byla křížová cesta v pátek 4. 8., kde každé zastavení bylo znázorněno pomocí scénického tance. V sobotu jsme putovali na večerní vigílii do parku Tejo. K parku jsme se popovezli narvaným metrem a dál pokračovali v davu poutníků přes dálnici až do parku. Když jsme přišli na místo, zjistili jsme, že jsme si po cestě nevyzvedli jídlo na celý víkend. Proto jsme se museli vrátit zpět po dálnici proti proudu lidí. Nakonec jsme byli rádi, že jsme se včas stihli vrátit na vigílii a prožít ji spolu s milionem a půl lidí a se Svatým otcem Františkem. Za sebe mohu říct, že to byl jeden z nejsilnějších momentů celé poutě. Spali jsme pod širým nebem – pod mostem, ráno nás probudil DJ páter. Poté jsme společně slavili závěrečnou mši svatou, kterou celebroval Svatý otec František. Jeho slova *neboj se, naslouchej, září* a „*jediné co je zadarmo, je Ježíšova láska*“ nám budou dlouho rezonovat v srdcích i uších.

Celých 14 dní bylo krásné počasí, měli jsme možnost ochutnat chobotnici i typické portugalské zákusky, smáli jsme se, až nás břicho bolelo, svezli jsme se několikrát přílišně přečpaným metrem. Stáli jsme nekonečnou řadu na jídlo i na záchod, několikrát jsme se vyfotili se skupinkou poutníků z dalších zemí od Filipín až po Venezuelu. Domů jsme přivezli portské víno a babičkám poslali pohledy, na které stále čekají.... i tohle všechno udělalo ze světových dnů nezapomenutelný zážitek. Děkujeme všem za provázení naší cesty v modlitbách, finanční podporu a možnost vycestovat na celosvětové setkání.

• *Barbora Janáčková*

Pouť do Santiaga de Compostela

Naše společné dobrodružství se v hlavě zrodilo někdy v prosinci minulého roku 2022, kdy jsme se rozhodly jít ve dvou po setkání s papežem na pouť do Santiaga. Po závěrečné mši svaté jsme vyrazily autobusem z Lisabonu do Porta. V Portu jsme měly jediné zamluvené ubytování. Vypraly jsme si tu všechny věci a naposledy se vyspaly na měkkých postelích. Od pana domácího jsme dostaly lahvičku portského a vydaly se na cestu. Nejprve jsme sehnaly v katedrále Sé credenciály (knížečky na razítka), koupily trekové hole, poštovní známky, domluvily se společně na modlitbě růžence za naše úmysly a vesele vyrazily na cestu. První dny nás cesta vedla po dřevěných chodnících podél nádherného oceánu. Terce se měnily velice intenzivně její výrazy v obličejí. Chvilí byla uchválena krásným pohledem na oceán a okolní přírodu, jindy zuřila vztekem, když se jí hůlky stále zabodávaly do mezer mezi prkny na lávce. Následující úsek cesty vedl přes nádherné subtropické lesy a portugalské vesničky. Z eukalyptů se samovolně sloupávala kůra, která nádherně provoněla okolí.

Z eukalyptů se samovolně sloupávala kůra, která nádherně provoněla okolí. Kůra byla krásně měkká, takže se nám na ní hezky spalo. Na místních vesničkách nás fascinovaly kamenné starobylé domy, u nichž stály vyvýšené sýpky. Bylo okouzující proplouvat místním životem. Na náměstíčkách se setkávali lidé, kteří společně hráli a zpívali místní lidové písně. Jednou po krušné noci nás překvapila dodávka projíždějící malinkými kamennými uličkami. Obě jsme si rázem vybavily pohádku Pošťák Pat. Když projížděla okolo podruhé, zastavila kousíček od nás. Vystoupil mladý muž, který se nám snažil něco říct, ale nerozuměly jsme mu. Tak se rovnou pro něco do auta nahnul a dal nám šest housek. Udělalo nám to obrovskou radost. Cestou jsme sbíraly popadané ovoce – hlavně jablka, meruňky či broskve, dokonce i citrón či avokáda. Občas vedla cesta přímo pod zralými hrozny vína. Mňam.

Pár slov k našemu skvělému ubytování. Na této cestě je poměrně hodně Albergue (levnější ubytování pro poutníky), ale my této možnosti nevyužily ani jednou. Rozhodly jsme se celou dobu do Santiaga spát pod miliony hvězd. Je pravda, že občas byly hvězdy zastíněné mraky nebo kapkami deště, ale po většinu noci jsme se kochaly tím nádherným pohledem na oblohu plnou hvězdiček, zvláště když jsme přespávaly dál od měst či vesnic. Přístřešky jsme si většinou stavěly z pláštěnek, tedy pokud jsme měly ještě energii a chuť :). Jednu noc jsme spaly na krásných paměťových podložkách v polodřevěném přístřešku. Jednalo se o místní dřevěný chodník na písčité pláži, který byl cca 40 cm nad zemí. Pod sebe jsme si daly pláštěnku a alumatky a nastavily si budík na brzké ráno. Večer se Lucka modlila, aby po lávce v noci nešel žádný člověk s trekovými holemi Terčiným stylem. Ráno nás probudily kroky nad námi. Budík nás nevzbudil. Vlastně po bližším přezkoumání se zjistilo, že byl nastavený úplně na jiný den.

Budíky jsme už poté nepoužívaly, ale spíš proto, že jsme měly skoro pořád vybité mobily. Většina poutníků vyráží časně z rána a končí v brzkých odpoledních hodinách, aby sehnali ubytování. My jsme se do tempa dostávaly teprve kolem poledne a končily někdy dlouho po západu slunce. Když nás něco zaujalo během cesty, udělaly jsme si odbočku nebo na tom místě chvíli pobýly.

Je celkem známé, že cesta do Santiaga je opravdu dobře značená. Je skoro nemožné se na této trase ztratit. Nám se to samozřejmě párkrát povedlo, ale vždy jsme potkaly moc milé místní obyvatele, kteří nás navedli zpět na cestu či nás kousek doprovodili. Když jsme byly asi 12 km před Santiagem, z poklidného cílového tempa nás vytrhli dva cyklisté, kteří na nás italsky pokřikovali: “Molto rapido, molto rapido!” Velmi nás to znepokojilo. Nikdo další kolem nás nebyl. Z našeho tempa se rázem stalo běžecké. Po dohonění dalších poutníků jsme zvolnily. Čím více jsme se přibližovaly ke katedrále, tím více poutníků a turistů bylo kolem nás. Poslední 3 km byly nejdelší za celou dobu. Došly jsme si pro potvrzení, nakoupily suvenýry. Začalo pršet. Tak jsme vítězoslavně zamířily do katedrály. Už nám zbývalo jen pár metrů. U vchodu byl člověk, který kontroloval zavazadla. Jakmile Lucku uviděl s krosnou, řekl, že jít dovnitř nesmí. Terka měla pouze větší batoh, který nepřipomínal krosnu, takže dovnitř jít mohla. Chápete to? Míří sem tolik poutníků a dovnitř se nesmí s krosnou?! A hlavně nemají zadarmo úschovnu zavazadel. Lucka začínala zuřit. Cíl na dosah a nepřekročitelný strážce katedrály. Nakonec si musela zaplatit uschování batohu v jednom obchodě se šperky. Jakmile vyšla ven a chtěla jít do katedrály, uviděla asi 50 m dlouhou frontu táhnoucí se daleko pod schody. Po chvilince strážce katedrály zatarasil vstup a už nikoho nepouštěl dovnitř. To už začínala být dost zoufalá, že si teda zaplatila úschovu krosny a ani dovnitř se nepodívá. Nakonec sebrala odvalu a podařilo se jí přemluvit toho strážce, který se nad ní smíloval a pustil ji dovnitř na mši. Večer v Santiagu nám připomínal příběh z Bible, jak Marie s Josefem hledají ubytování v Betlémě. Místo chléva nám byl domovem altánek. Další den jsme si doprohlédly Santiago, pomodlily se u hrobu sv. Jakuba a vyrazily na konec světa (Fisterra). Jednou, když jsme tak navečer seděly, Terka navrhla, že bychom zbytek cesty mohly dojít najednou – což znamenalo celkově za ten den ujít 52 km. A proč ne. Noc byla krásně teplá, cesty prázdné a nádherná noční obloha. Poslední kilometr jsme šly po tmě po silnici. Po levé straně pod námi na oceánu pluly rybářské lodě svítící jako nádherné lampióny, po pravé straně byly stromy a nad námi opravdu božská obloha posetá hvězdami. Čím blíž jsme byly k našemu cíli, tím víc se nám tajil dech. Po dotknutí se patníku s 0.00 km jsme věděly, že je už opravdu konec této cesty, ale že mnohem důležitější cesta pokračuje v našem životě dál. Na cestě jsme se setkávaly s živým Bohem uprostřed nás. Bylo to neskutečné. Cesta nás mnohému naučila, hlavně více důvěřovat Bohu. Chtěly bychom vás povzbudit, že se dá cesta uskutečnit, i když není člověk zvyklý na dlouhé pochody. Pokud budete mít tu možnost, neváhejte.

• *Adiós Terka a Lucka*

The Chosen (Vyvolení)

Seriál o Kristu Ježíši a jeho následovnících, jaký jste ještě neviděli a který „bere za srdce“. Obvykle si říkám, co se týká filmové tvorby, že v USA toho mnoho kvalitního nevzniká. V případě moderně, velmi autenticky, inspirativně a s duchovně hlubokým nadhledem zpracovaného biblického seriálu The Chosen to však rozhodně není pravda. Od roku 2017 natáčí autor a režisér Dallas Jenkins díky prostředkům ze sbírek již 4. sérii úchvatně pojatých půlhodinových až 45minutových filmů – příběhů ze života Spasitele a jeho učedníků, které podnítl i „znalé“, ale mnohem více hledající k pozorné četbě Nového Zákona. Mnoho skutečností z Písma je zde totiž domyšleno, ale s pochopitelným přiblížením možné reality. Je to takový zajímavý, objevně pojatý protiklad filmů ztvárňujících život Krista přesně podle znění Evangelii. Určitě dokáže přitáhnout nejen mladé diváky – alespoň část seriálu vidělo okolo 108 milionů lidí a tvůrci chtějí, aby seriál měl miliardu zhlédnutí. Nyní se natáčí 4. série a plánováno je jich celkem sedm. Mládež z naší farnosti, která se zúčastnila celosvětového setkání mládeže, mohla osobně vidět hlavního představitele Ježíše, herce Jonathana Roumieho, při interview před koncertem na stadiónu Benficy Lisabon. Všechny díly naleznete zdarma v aplikaci „The Chosen“ nebo na stejnojmenném webu v anglickém originále a s českými titulky. Další zanícenější recenze v českém jazyce naleznete na: www.csfd.cz

Pozor: Sledování vás přiměje až k slzám radosti ze strhujících ztvárnění Kristových zázraků a přiblížení Jeho Lásky k lidem...

• *Václav Kouba*

Rozhovor s Alešem Kalinou

V posledních dvou číslech Zpravodaje jsme se vám snažili přiblížit Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco, který je jednou z částí právě rekonstruovaného Salesiánského centra Pardubice na Zborovském náměstí. Dnes vám přinášíme rozhovor s jeho dlouholetým pracovníkem a od roku 2018 také jeho ředitelem, Alešem Kalinou (*1978).

Aleši, jak už víme, hlavním posláním Centra Don Bosco (CDB) je doprovázet mladé lidi odcházející (nejen) z dětských domovů na cestě do samostatného života. V Česku je tato salesiánská činnost ojedinělá. Jak CDB vzniklo a proč právě v Pardubicích?

CDB založil salesián Jiří Křemeček v roce 2005. Při svém působení na Moravě navázal spolupráci s několika dětskými domovy a uvědomil si, že pokud je posláním salesiánů pečovat hlavně o tu nejchudší a nejohroženější mládež, mladí lidé vyrůstající mimo vlastní rodinu k ní rozhodně patří. Ne, že by o ně v dětských domovech nebylo postaráno dobře. Kvalita péče se neustále zvyšuje, vychovatelé investují nemálo sil i do toho, aby o děti nebylo postaráno jen materiálně, ale také emočně. Problém nastává, když dospějí a tato zařízení musejí opustit. Zůstávají samy na spoustu životních výzev – zaměstnání, bydlení, ale hlavně vztahy.

A tak se Jirka rozhodl věnovat se těmto mladým lidem systematicky. Začínal zrovna působit v Pardubicích a tak Centrum Don Bosco vzniklo právě tady.

To o ty mladé vážně není nijak postaráno? Stát o ně nijak nedbá? To se mi ani nechce věřit.

Existuje například instituce sociálního kurátora, který by měl být v každé větší obci a na něhož by se tito mladí mohli obracet s žádostí o pomoc, o nasměrování. Problémem ale je, že jich je málo a nemají na tyto mladé lidi dostatečnou kapacitu. Ti si naopak ze svého dětství pamatují, že byli odebráni rodičům vlastně „kvůli úřadům“ a nesou si tak obrovskou nedůvěru k státnímu „systému“ a jeho úředníkům.

A jak tedy docílíte toho, že zrovna vám věří a obrací se na vás?

Začínáme s nimi pracovat a navazovat vztahy už během jejich pobytu v zařízeních, zhruba od 14 let. Pořádáme pro ně tzv. Kurzy přípravy na život.

Sedm víkendových akcí během školního roku, kde je nejen vzděláváme v důležitých tématech (např. sebepoznání a sebevědomí, komunikace, hledání zaměstnání a bydlení), ale trávíme s nimi volný čas, seznamujeme se, a jak jsem zmínil – navazujeme vztah. O ten se totiž můžeme opřít v další fázi, kdy jim v rámci registrované sociální služby Doprovázení nabízíme zcela konkrétní pomoc při vstupování do samostatného života. V dalším programu Na vlastních nohou jsme je schopni doprovázet i dlouhá léta poté. Být jim v případě potřeby nablízku v situacích náročných, ale i hezkých. Často třeba nemají nikoho, komu by se pochlubili, že se jim narodilo dítě nebo že něco zvládli.

Nemáme moc prostoru, proto i když by mě zajímalo mnohem víc podrobností o způsobu vaší práce, zeptám se Tě, zda je něco, čím tyto mladé lidi může podpořit každý z nás ve svém každodenním životě.

Děkuji moc za otázku. Kromě modlitební podpory a finanční podpory jim pomáhajícím organizacím mi jako první vytane na mysli slovo „předsudky“. Naši mladí klienti mají za sebou opravdu těžká traumata. Mají problém důvěřovat druhým i sami sobě. Někdy mohou „dělat ramena“ a schovávat svou křehkost. Když se s takovým člověkem potkáte třeba v práci nebo ve společnosti, pomůže ho nesoudit, ale snažit se mu být oporou. Samozřejmě, je potřeba držet si pevné hranice, přílišná péče a nelpění na dodržování pravidel může být naopak na škodu. Ale lidský přístup, projevení pochopení... To vše může mít pro „naše mladé“ velký význam.

Díky! Centrum jsme představili, teď by nás zajímalo hlavně něco o Tobě. Co Tě na Tvé práci nejvíce baví? A co naopak nejméně? Měl jsi už někdy krizi práce v sociální oblasti?

Baví mě pestrost práce, spolupráce s kolegy, jsem vděčný za to, že mohu být u konkrétní pomoci těm, kteří to opravdu potřebují. Těžké jsou chvíle, kdy musíme řešit to, zda budeme mít dost peněz na to, abychom mohli fungovat. Složitě pro mě bylo vypořádat se se smrtí lidí spojených s naší organizací, ať už to byli kolegové, či naši mladí klienti (jeden z nich si sáhl na život).

Co Tě z ní vytáhlo?

Když je mi těžko, podívám se na obraz Dona Boska, který mám nad stolem, vzpomenu si na to, co vše dokázal „vydupat“ ze země, kolik těžkých věcí ustál, v modlitbě si to probereme a jde se dále!

Děkujeme za rozhovor a přejeme úspěšný vstup do nového školního roku celému Tvému týmu i vašim klientům.

Rozhovor vedla Marie Benáková

Rozhovor s Petrem Kučerou

Petr je studentem na ČVUT v Praze. Kromě studia však stíhá spoustu jiných aktivit, vypomáhá na mnoha místech i mimo naši farnost. V rozhovoru se můžete dočíst, co pro něj víra a církev znamenají, kde všude je aktivní nebo jak prožil SDM v Lisabonu, kterých se o prázdninách zúčastnil.

Co pro Tebe znamená víra a proč by měl dnešní člověk vztah s Bohem vůbec hledat?

Jsem součástí studentského programu, v kterém máme pravidla. Vždy, když se o nich bavíme s novými děckama, uvádím je příběhem: Jsou dny, kdy se nám daří a v nich žádná pravidla nepotřebujeme. Pak nastane období temna, kdy všechno není podle našich představ. V takových dnech je potřeba mít zásady, které nám ukazují správný směr. A právě víra je pro mne takovým vodítkem. Utváří moji identitu a v nelehkých situacích mi ukazuje, kudy se vydat dál. Víru nejvíce nejvíc prožívám skrze hudbu, čas strávený s kamarády a nečekané drobné situace, které mi připomínají, že tu s námi Bůh je.

Kdo Tě ovlivnil ve víře?

Spousta lidí. Na prvním místě to jsou rodiče, kteří mě ve víře vychovali a ukázali, kdo to je Pán Bůh. Formovali mě i pardubičtí kněží a Venda Metelka, kteří mě naučili to, co znamená služba u oltáře. V pozdějších letech to byla práce s mládeží a čas strávený s kamarády ze spolča, s kterými jsem mohl vést debaty na mnohá témata, která byla důležitá pro ně i pro mě. Když se zamýšlím, nemalý vliv na mě mají i nevěřící kamarádi. A to především v situacích, kdy udělají něco, co má opravdu hloubku. Nejvíce ve víře mě ale ovlivňují vztahy s nejbližšími přáteli, kteří mi často nalévají nemalé dávky zpětné vazby, které mě nutí hledat podstatu věcí.

Jsi velmi aktivní. Kde všude pomáháš a rozvíjíš své dary (Vesmír, salesiáni, hudba ve farnosti, ministrování aj.), a co Ti k tomu dodává sílu a trpělivost?

Momentálně se ve farnosti starám o děcka, která ke mně chodí na náboženství, pomáhám se scholou v Klášteráku, o prázdninách se podílím na organizaci příměšťáku. Mimo farnost mám na starosti Hudební týden na DCŽM Vesmír. Z Vesmíru znám spoustu kamarádů, kteří jsou v církvi také angažovaní, takže vypomáhám i na jejich akcích, jako jsou diecézka, celostátní setkání mládeže nebo různé kurzy. Letos jsem byl pozván do vysokoškolského společenství mládeže, kde se podílím na přípravě Studentského Velehradu.

Konkrétně mám na starosti skupinku animátorů. Ministrování už teď pro mě není takové gro. Mši svatou více prožiji skrze službu hudbou. Na ministrování mě ale vždycky hrozně bavilo, když jsme se ani na ničem nemuseli domlouvat s ostatními a už jsme prostě věděli, kdo co má dělat a navzájem jsme se doplňovali.

Když se zpětně zamyslím nad tím, co mě motivovalo k dobrovolničtině, rozhodně to nebylo jen o službě druhým. Nemalou roli hrál pocit přijetí a důležitosti do daných společenství. Resp. aby mě druzí přijímali, musím pro to něco dělat. V průběhu času jsem si mnohokrát nabil hubu. Především, když akce přestaly být pravidelné a bylo třeba hledat hlubší a dlouhodobější motivaci do služby. Dnes mě motivuje především to, že mi daná činnost dává smysl, ne pořád, ale ve výsledku mě baví a nevysává pouze. Také, že vznikají nová přátelství, skrze která prohlubuji svůj vztah s Bohem, že mohu trávit čas s kamarády, s kterými jsme společně nadchnuti pro jednu věc, za kterou si jdeme. Tato změna také ovlivnila i moje smýšlení o akcích, kde program už je pouze nástrojem, ne hlavním cílem.

Zapojuješ se též do večeru chval... Kde? A co je to večer chval?

Hraju s chválovou kapelou Dotek. Dohromady jsme se dali před cca 2 lety, takže jsme poměrně mladé těleso. Společně jezdíme tam, kam nás pozvou, především po královéhradecké diecézi. Kromě Doteku se podílím i na večeru chval v Pardubicích. Z mého pohledu se spíše jedná o adoraci s chválovými písněmi. Takové katolické pojetí, které mám nejradši. S chválama se vracím k první otázce, protože nejčastěji Boží doteky zažívám právě skrze hudbu. Hudba pro mě znamená ve víře fakt hodně. Mám moc rád, když jen tak hraje s klukama z kapely nebo s přáteli z hudebáku. V tu chvíli můžu vypnout, zavřít oči, hrát na cello a nechat se unášet melodií, vnímat hudbu pouze jako chválu a vím, že mne nikdo nebude soudit. Dost často si rád zajdu sám s kytarou do kostela a jdu pouze Bohu vykřičet, co mám na srdci. Takový osobní styl modlitby. To pro mě znamenají chvály.

Zúčastnil ses Světových dnů mládeže v Lisabonu, jaké to pro Tebe bylo? Co byl pro Tebe nejsilnější moment (v tom nejlepším i nejhorším)?

Ano, v Lisabonu jsem byl. Nejsilnější momenty, pokud mám být upřímný, pro mě byly, když jsme se snažili získat jídlo :D. Ale dva nejdůležitější momenty pro mě byly: zaprvé, náhodné rozhovory s ostatními poutníky. Taková ta osobní setkání, kdy se o vás doopravdy druhý člověk zajímá, aniž by vás předtím znal. I doteď si s některými lidmi občas napíšeme. Také jsem potkal lidi ze všech koutů světa, a to včetně míst, kde zrovna probíhá občanská válka, trpí žízň nebo třeba z Ukrajiny, kde probíhá válka s Ruskem. Byla to intenzivní svědectví. Druhý zážitek, který si odnáším, byla katecheze z českého centra. Měl ji biskup Martin David, povídal o Panně Marii. Nikdy jsem k Panně Marii neměl vztah, nicméně jeho promluva se mě dotkla. Promluva se skládala z více částí. Vše bylo ukázáno na biblickém příběhu, když Ježíš proměňoval vodu na víno. Biskup rozebíral roli Marie a to mě chytlo za srdce. Odnáším si tři hlavní myšlenky: Mariinu aktivní přítomnost – vyčkávala, když došlo víno, tak zareagovala, zvedla se a šla to řešit.

Nedrbala a neudělala z tohoto problému drama a to opravdu mohla. A za třetí, že jakmile udělala vše, co mohla, už to více neřešila a nechala to na Ježíši.

K čemu je dobrá církev v dnešním světě?

Myslím, že je důležité rozdělovat církev jako instituci a Církev Kristovu, tedy společenství všech, kteří věří v Ježíše Krista. Obě jsou pro náš život ve víře důležité a nepostradatelné. Role první církve, tedy instituce, je dle mého nezastupitelná. Aby cokoliv mohlo fungovat, je třeba vytvářet nejen ekonomické, ale i společenské zázemí. Právě to je dle mého jeden z úkolů církve. Druhým úkolem je předávání tradic a držení určitých oprátí nad směřováním. Říká se, že malé spolčo do 7 lidí se dokáže řídit samo. Pokud je lidí více, je třeba už nějaké struktury. A v církvi, kde jsou miliony věřících, je třeba struktury na sto procent. Církev Kristova, tedy společenství všech, kteří věří v Ježíše Krista, je stejně důležitá, i když z jiného pohledu. My lidé jsme stvořeni jako společenská tvorové. Spoustu věcí prožíváme ve skupině, můžeme z ní čerpat, můžeme se díky ní inspirovat. A i ve víře je důležité na prožívání víry nebýt sám. Mít kolem sebe lidi, s kterými mohu sdílet svoje zážitky, oni sami mě podporují a vyslechnou mě. Taková spolča jsou dle mého základním stavebním kamenem Církve. Společenství nemusí být jen mládežnické, může mít spoustu forem a může být pro všechny věkové skupiny: nábožko pro malé děti, které se učí žasnout nad tím, kdo je Pán Bůh, mládežníci, kteří sdílejí to, co zrovna v životě prožívají, ministrantská schůzka, kde se kluci učí službě u oltáře a zároveň blbnou a rvou se. Rodiče, kteří společně prožívají čas s rodinami nebo naše babičky a dědečkové, kteří nejsou sami. Jediným společným prvkem je to, že jsou spolča otevřená a není to pouze parta kamarádů, ale zvou mezi sebe Pána Boha.

Co se Ti na naší farnosti líbí a co bys rád změnil?

Mám naši farnost moc rád. Vyrostl jsem v ní a díky ní jsem, kdo jsem. Líbí se mi, že tu máme nemálo mladých rodin. Rád chodím do Klášteráku na mše svaté, ale zajdu občas i na páteční k Bártovi nebo na pátku v neděli k Jiljímu. Myslím, že je důležité, abychom nezapomínali, že všichni táhneme za jedno lano a je jedno, jestli chodím do Bartoloměje, Klášteráku nebo k salesiánům. Také mě osobně baví zkoušet bořit stereotypy v naší církvi a ptát se, proč se to tak dělá. Jestli to není jen kvůli tradici, ale dávno se už vytratila poptávka nebo původní smysl. Pokud se mi něco nelíbí, většinou se to snažím rovnou řešit, protože jinak na to zapomenou. Kdybych měl kouzelnou hůlku a mohl bych změnit jedinou věc na naší farnosti, tak bych chtěl všem dát radost, o které mluvil papež František v Lisabonu při závěrečné vigílii. Přál bych si, i když to nepůjde samo a bude to náročné, abychom se nenechali strhnout kupou povinností a dokázali si uchovávat nadšení v běžném životě. Abych nevidal jen utrápené tváře s tím, že toho je teď moc, ale viděl jejich nadšení do toho, co dělají. Abychom zvládali nejen rozjíždět nové věci, ale držet je při životě, a ne na úkor toho, že budeme žít z předchozích dobrých vzpomínek. Abychom se nebáli jít za Ním a říkat mu své ano. Abychom dokázali na své okolí přenášet radost z našeho života a sálal z nás Duch Svatý...

Na závěr bych chtěl posdílet ještě jeden citát, který mě dostal při ranních chválách na Hudebáku letos o prázdninách:

*Neb bez tvé pomoci naprosto marné je,
že ve dne i v noci člověk pracuje;
jenom s tvou pomocí k cíli směřuje.*

Děkujeme moc za rozhovor Magdaléna a Dominika.

KALENDÁŘ AKCÍ | 10. – 30. 9.

ne	10.9.	Modlitba u křížku (Starý Mateřov - 14:00)
	10.-12.9.	Duchovní obnova pro seniory (Slavoňov)
st	13.9.	Setkání seniorů (farní sál - 14:30)
so	16.9.	Pouť lidí dobré vůle – pořádá Charita(Chlumek u Luže - 15:00)
ne	17.9.	Sbírka na církevní školství v diecézi
		Poutní mše svatá (Kokešov - 15:00)
po	18.9.	Začíná výuka náboženství
st	20.9.	Pastorační rada (farní sál - 19:00)
čt	21.9.	Kurz Alfa - první setkání (fara - 19:00)
pá	22.9.	Koncert sboru Bonifantes (kostel sv. Bartoloměje - 18:00)
		Změna místa večerní mše svaté (kostel sv. Jana Křtitele - 18:00)
so	23.9.	Pouť rodin, pořádají salesiáni
ne	24.9.	Farní den s promítáním fotografií z Lisabonu
		Přijetí žadatelů do katechumenátu (kostel sv. Bartoloměje - 9:00)
		Sbírka na opravu salesiánského domu v Pardubicích
čt	28.9.	Slavnost sv. Václava (kostel sv. Bartoloměje - 9:00, 18:00)
		Poutní mše svatá (Spojil - 15:15)
		Modlitba za národ (kostel sv. Bartoloměje - 17:30)
pá	29.9.	17. diecézní setkání seniorů v Hradci Králové
so	30.9.	Farní pouť na Svatý Kopeček

KALENDÁŘ AKCÍ | 1. – 22. 10.

ne	1.10.	Poutní mše svatá v Mikulovicích (kostel sv. Václava - 10:30)
		Poutní mše svatá v Rosicích nad Labem s posezením po mši sv.
		Posvěcení zvoníčky (Dřenice - 15:00)
		Koncert v Mikulovicích (kostel sv. Václava - 18:00)
po	2.10.	První polední mše svatá (kostel sv. Jana Křtitele - 12:00)
čt	5.10.	Zpovědní den (08:00 - 16:00 - kostel sv. Bartoloměje)
pá	6.10.	Zpovídání (16:00 - 18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 - kostel sv. Bartoloměje)
so	7.10.	Večeřadlo Panny Marie (kostel sv. Jana Křtitele - 7:00)
		Večer chval (kostel sv. Bartoloměje - 19:00)
ne	8.10.	Biřmování (kostel sv. Bartoloměje - 9:00)
		Nebude mše svatá pro rodiny s dětmi v klášterním kostele!
st	11.10.	Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 6
		Setkání seniorů (farní sál - 14:30)
ne	22.10.	Sbírka na papežská misijní díla
		Vychází Zpravodaj č. 6

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost
